

ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಿಗೆ, ಸೈಂಹಿಕರಿಗೆ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ದಾವಮಾಡಿದರು. ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡದೇತರ ಗಣ್ಯ ಲೇಖಕರೊಂದಿಗೆ ನಿರಂತರ ಪತ್ರ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರಲ್ಲಿ ಪತ್ರಗಳ ದೊಡ್ಡ ಸಂಗ್ರಹವೇ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ತಮಗೆ ಬಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಘಲಗಳನ್ನು ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಗೆ ನೀಡಿದರು. ಅಯ್ಯ ಕೆಲವು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಬಯಲು ಹೇಳಿದರು. ತಾವು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಟಪ್ಪಣಿಗಳು, ಹೇಪ್ರೋ ಕಟಿಂಗ್, ಅಪರೂಪದ ಲೇಖನಗಳ ಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ಫೇಲಾಗಳನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಗೆ ಹಂಚಿದರು. ಹೋನೆಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಒರೆದ ಎಂಬತ್ತೆ ಕ್ಯಾ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಹಂಚಿ ಪ್ರಾಣ ಹಗುರಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ನಡೆದರು—ಮಗನೊಂದಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೂ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಅವರನ್ನು ಭೇಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಅವರು ಆಗ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಸೂಚನೆಯ ಮೇಲೆಗೆ ಡಿ.ಎಸ್. ಸುಭೂತಾಮಯ್ಯನವರು ‘ಮಾನಸೋಭಾಸ್’ ಹಾಗೂ ‘ತತ್ತ್ವಸುಧಾ’ ವಾರ್ತೆಗೆಗಳನ್ನು ಅಧಿರಿಸಿ ರಚಿಸಿದ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ “ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ ಸ್ಮೃತ್ಯಮಾ”ನ ಸಾಬಿರ ಪ್ರಯಂಗಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಾಯಾಖ್ಯಾನ ಗ್ರಂಥದ ಏರಡೂ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಗ ರವಿಯ ನೆರವೂ ದೊರಕಿರುವುದು ಅವರಿಗೆ ಖುಷಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಗುರುತ್ವಣ ಸಂಯಾಯಿಸುವ ಅವಕಾಶ.

ಉಳಿದಂತೆ ಪ್ರತಿ ಶನಿವಾರ ಸಾರ್ಯಂಕಾಲ ಹೋನೆನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಪುತ್ರಿದ್ದರು — ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ, ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಓದಿನ ಕುರಿತು ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಾಧಾಪ್ತ ಸಹಜವಾದ ಏರುಪೇರುಗಳು ಮತ್ತು ಪವತ್ತರ ದಶಕದ ಕುಮಟೆಯ ಕುರಿತು. ಏರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೀಗೇ ಹೋನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರ ತಮ್ಮ ಕೆ.ಎಸ್. ಅಮೂರ, ನಿಡುಗಾಲದ ಸೈಂಹಿಕ ಕೆ.ಎಸ್. ದೇಶಪಾಂಡೆ ಹಾಗೂ ತೀರ ಈಚೆಗೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಿತಿ ಅಗಲಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿ ‘ಸಹಿಸುವುದು ಕವ್ಯ’ ಎಂದರು. ‘ಈ ನನ್ನ ಒಿಗಿರುವರೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಮಾತ್ರ. ಅವರು ಆರೋಗ್ಯದಿಂದಿದ್ದಾರ್ಲ?’ ಎಂದರು. ತಂದೆಯವರು ನಿಧನರಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಆಗಿತ್ತು. ‘ಹೌದ್ರ’ ಎಂದೆ. ತೊದಲಿರಬೇಕು. ‘ಅವರಿಗೆ ಹೋನೆ ಕೊಡಿ’ ಅಂದರು. ಕೊಂಚ ತಡೆದು ‘ಬಾತ್ ರೂಂಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ’ ಅಂದೆ. ‘ಆಗಲೀ, ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ತಿಳಿ’ ಎಂದು ಹೋನೆ ಇಟ್ಟರು. ಆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಸಲ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೋನೆನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಪುತ್ರಿನೇ. ಒಮ್ಮೆಯೂ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಹೋನೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ತಪ್ಪದೇ, ‘ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿದೆನೆಂದು ಹೇಳಿ’ ಎಂದು ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಪಾಟೊಮ್‌ಫಂಟಿನ ಹಾಸ್ಟೆರದನೇ ಮಹಡಿಯಿಂದ ತಮ್ಮದೇ ಹೊಸ ಮನಗೆ ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಇತ್ತಿಚೆಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಹೋನೆನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೊರಡಿ ನೆಲಮಹಡಿಯಲ್ಲಿದೆ, ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಮರಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಸಂಪೂರ್ಣದಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ಹೋನೆ ಮಂಚದಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿರುವದರಿಂದ ಇನ್ನು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಲ್ಯೂನ್‌ಗೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ, ಹೊಬ್ಬೆಲ್‌ಗೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರಾಗಲೇ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಡೆದಿದ್ದರು.

2

ಅಮೂರರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯತ್ಸ್ಥಿಜೀವನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು ಕುಮಟಾದಲ್ಲಿ. ಆಗಲೇ ಅವರು ಎಂ.ಎನ್. ರಾಯ್‌ರ ವಿಚಾರಧಾರೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದರು. ಕನ್ನಡದ ಉಳಿದ ಕಡೆಯ ಲೇಖಕರು ಲೋಹಿಯಾವಾದಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡದ ಗೌರಿಶ ಕಾಯಿನ್, ಚೆತ್ತಾಲ ಬಂಧುಗಳು, ಶಾಂತಿನಾಥ ದೇಸಾಯಿ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಲೇಖಕರು ರಾಯ್ಸ್‌ರಾಧಿದ್ದು ವಿಶೇಷ. ಮುಂದೆ ಅಮೂರರು ಗದಿನ ಕಾಲೇಜು, ಕನಾಂಟೆಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮರಾಠಾವಾಡಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲೇ 1985ರಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತರಾದರು. ಮೂವತ್ತ್ಯೇದು